

Consistorium under den 6 Julii 1836 afgaf, innehöll samma förslag. Genom Kongl. brefvet den 1 September 1837 förklarades sedermera bland annat, att, "då Tyska Församlingen i Carlskrona icke är inrättad för Svenskar, utan, enligt 2 §. i Stadsens Privilegier af den 10 Augusti 1680 och Kongl. brefvet den 17 October 1689, för dem af Tyska Nationen, som sig der nedsätta, i öfverensstämmelse hvarmed Församlingens Privilegier af den 4 Augusti 1752 äro affattade: så må inga andra af Carlskrona invånare höra dit, än de som antingen äro födde i Tyskland, eller af Tyska föräldrar i Sverge - - - enhvar likväl obetaget att under vilkor, som vederbörande kunna fördra, begagna kyrkogång i annan Församlings kyrka, än dit han hör". Tyska Församlingens inskränkning till några få personer, 5 eller 6 hushåll, var således gifven, så vida icke de öfrige ville erlægga afgifter äfven till den kyrka, till hvilken de efter det nya stadgandet skulle höra; men äfven denna rätt ville man betaga dem, under förmenande att med ordet kyrkogång endast borde förstås rättigheten att gå i kyrkan, en rättighet som i Christna Församlingar icke förbehöft sökas. Tyska Församlingen nödgades då i underdånighet besvåra Kongl. Maj:t med en underdånig anhållan om förklaring öfver detta ord, hvilket Församlingen ansåg otvifvelaktigt åsyfta

rättigheten till alla Religionens förmoner. Efter infortrade underdåniga förklaringar och utlåtanden erhöles under den 13 Junii 1838 det nådiga svar, att, som det vilkorliga medgifvandet i nådiga brefvet den 1 September 1837 för en hvar af Carlskrona invånare att begagna kyrkogång i annan Församlings kyrka, än dit han hör, icke för någon medförer befrielse från, eller nedsättning i de afgifter, han bör till sin Församlings kyrka erlægga, så pröfvade Kongl. Maj:t skäligen i nåder förklara, det sökanderne egde att ställa sig ordalydelsen af nyssberörde nådiga bref till "underdånig esterrättelse". Af ordalagen i detta nådiga bref trodde sig Tyska Församlingen kunna ana, det Kongl. Maj:ts nådiga afsigt vore, att Församlingen skulle få fortfara, med skyldighet för dess medlemmar att deltaga i Stads-kyrkans underhåll; men vederbörande tolkade ej de nådiga orden så, och Tyska Församlingen nödgades således åter besvåra Regeringen med anhållan om decision i frågan. Nu beror det på Kongl. Maj:ts nådiga beslut, huruvida Församlingen skall fortfara, eller om, då det kan tagas för gifvet att 5 å 6 hushåll ej mäktat underhålla Kyrka, Presterskap och Kyrkobetjening, Församlingen skall upphöra, kyrkan och dess klenodier å auction säljas, samt huru de till Församlingens fattige donerade medel skola användas. Församlingen hop-